

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az állampolgári érdekvédelmet országos hatáskörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/,

amely a mostani megjelenésének is gazdája, s működteti a **Civil Panaszügyi Szolgálatot**. Az ehhez
érkezett lakossági, egyéni-közösségi jelzések, észrevételek, közérdekű bejelentések, panaszok, pozitív, vagy
negatív történetek, vélemények, meg konstruktív javaslatok és kérdések, illetve az ebbéli

[reagálások](#) **NYÍLT FÓRUMA** e

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁG.

Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. IV. em. 26.

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Főszerkesztő: **VELKEI ÁRPÁD**, aki

48 éve tagja a Magyar néprajzi Társaságnak,

39 éve pedig a Magyar Újságírók Országos Szövetségének /MÚOSZ/.

Országos elnöke az idén 20. éves civil érdekvédelmi szervezetnek, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉGNEK /FÜNÉSZ/,

vezetője az országos Civil Panaszügyi Szolgálatnak.

Alapítója a Civil Parlamentnek és a Társadalmi Érdekegyeztető Tanácsnak /TÉT/.

12 éven át volt bírósági népi ülnök.

Tájékoztatási feladataink teljesítése során igyekszünk mindig
az igazat mondani, nem csak a valót!

Terveink szerint, a feldolgozandó és közlendő esetek, információk zömét nem a mindenkori hatalom, a
különböző intézmények, a politikai erők, a tőke, meg a médiumok rutinos levélírói, betelefonálói szűkösen
behatárolható világából, illetve a „fecsegő felszín” köreiből, hanem a többségi „mélyből”, vagyis a
rendszerváltozás vesztes millióinak soraiból szerezjük!

Hogy a társadalmi és gazdasági történésekről, tendenciákról — ezen belül pedig az eredményekről és hibákról
— első kézbéli tényanyagaink, úgymond dokumentumaink legyenek, kérjük olvasóinkat:

ÍRJÁK, SZERKESSZÉK VELÜNK EGYÜTT e sajtókiadványt, a **nép újságját!**

Még egyszer hallgatói-nézői vélemény- és javaslatcsokor

a **düsseldorfi dalfesztivál**-ról, meg a soron következő ilyen programról

Világhálós oldalunkon, május 15-e óta olvasható jegyzetünk, a **hazai lakosság** hozzánk eljutott álláspontjait tükröző, a németországi Düsseldorfban pár hete lezajlott **56. Eurovíziós Dalfesztivál**-ról amelynek sajnós, sikertelen résztvevője volt a Magyarországot képviselő **WOLF KATI**. Egyebek mellett arról írtunk: e felvonultatott dal-kínálat jórészt nélkülözötte a slágeri kritériumot, a fülbemászó melódiát, mindegyre pedig csak negatívan hatott a produkció részeként pódiumra került akrobatika, no és már-már unásig ható, voltaképpen általános angol nyelv használat, amely valószínű béklyót jelentett egy-egy nóta elhangzásakor. Majd hozzátettük: igazából nem az énekesünk tehet arról, hogy a z utolsó sorokban végzett.

Nos, az utóbbi napokban a **Civil Panaszügyi Szolgálat**-unkhoz ismét eljutottak **hallgatói-nézői** reagálások e könnyűzenei versengésről, illetve a mérlegének sajtóbéli megvonásáról, amelyek lényegét a következőkben foglaljuk össze:

— Helyes, igaz a Népszabadság kritikusanak a lap május 16-i számában ekképpen summázható értékelése többnyire jól-rosszul kivitelezett giccsesét bámultunk, s a rendezvényi sietségben épp a lényeg veszett el, a dal. És valóban: az azerbajdzsáni kompozíció győzött, de a műsorvezető által előadott tavalyi győztes német dal jobb volt.

A **KATI** nagyon jó helyezését szinte biztosan tippelő Blikk — merthogy effélék csendültek ki a bemutatkozást és a döntőt megelőző cikkeiből —, a május 16-ai és 21-ei számában nagy hangsúllyal írt a volt szovjet tagállamok és az egykori Jugoszláv utódállamok szavazóinak egymást segítő megnyilvánulásairól, pontot téve a dolgok végére az énekesnő ama vallomásával: nála első a család, aztán a siker.

— Hát az ilyesféle újságírói tudósítások kevésbé elfogadhatók, hiszen e leegyszerűsítés miatt éppen a történet mélyebb okai maradnak homályosak. Közönségi pozícióból pedig csak arra lehet következtetni, a minket képviselő énekesnő is siker reményében vállalkozott a feladatra, s nem azért, mert a családja bensőséges életéhez volt szüksége egy kudarcra.

A bennünket felkeresők egybehangzóan kérdezik a Népszabadság május 21-i számában megjelent „Ködrágás” című cikk szerzőjével:

— **Mi van, ha WOLF KATI** tényleg 22. volt a 25 versenyzőt felvonultató mezőnyben?

A véleményeikkel minket megtisztelő emberek teljessége véli úgy:

— **Ha KATI könnyen énekelhető, megjegyezhető, nagyon szép melódiát kap, praktikusán jó szöveggel, amelynek precíz rímei mellett, a hangulatos zenei kíséret közepette, szívbemarkoló a**

tartalma, amit magyarul interpretál, bizonyosra vehetően sokkal eredményesebb helyezést ért volna el, hiszen mindehhez meg vannak a képességei, s hát értette volna őt a határainkon túli minden magyar is, aki nézte a finálét!

Az eredménytelenséghez vezető tényezőket kutatva, óhatatlanul felmerül e program magyar vezénylőinek a felelőssége is, például abban, hogy nagyon csöndben zajlott az előkészítés. Pedig a legismertebb, legnépszerűbb slágerszerzőket és szövegírókat bevonandó kellett volna pályázatot hirdetni a nemzetközi vetélkedő dalára, amelyet mondjuk a bemutatásra elfogadott 10-ből választhatott volna ki a zsűri és a rádióhallgató, meg a tévénéző. Persze, ha e szerzeményeket például 10 énekes adja elő, közöttük szintén a demokratikus szavazás dönthetett volna a győztesről, no meg arról is, milyen lesz a színpadra kerülő tánckoreográfia, meg az énekesnő ruhája. Szóval valamiféle ilyen igényes szervezettséggel illett volna készülni Düsseldorfba, s nem pedig egy szűkös érdekcsoportra bízni mindent.

Ami pedig a jövő évet illeti, a győztes dalosok országának, Azerbajdzsánnak fővárosa, Baku ad feltehetően otthont a sorrendben **57. Eurovíziós Dalfesztiválnak**, ahol bizonyára megint indul magyar versenyző, amelyet és annak tolmácsolóját a megelőzőkben említettek alapján szükséges kiválasztani, afféle nemzeti kulturális program keretében. Ám mint az egyik részt vevő országnak, nekünk hatnunk kell a rendezvény fő szervezőire, illetéknéppen:

—A versenyszabályt úgy módosítsák: csakis a fülnek kellemesen megkomponált és szépen hangszerelt, az országbeli közönség döntésével jelölt, illetve a nemzeti nyelven, de akrobatikus látványosság nélkül előadott, meg a nem jelmeznek beillő fellépési ruhát viselő énekes tolmácsolta dalok indulhatnak a több mint 100 millió néző előtti megmérettetésen! A voksoláskor pedig egy telefonhívás csak egyszer legyen érvényes ugyanazon dalra!

És nemcsak nosztalgikus okból lenne célszerű visszahozni a nagy múltú program lebonyolításának eredeti elemeit is: mindegyik fellépőt a színpadon helyet foglaló, karmester vezényelte nagyzenekar kíséren, vagy a szintén e pódiumon lévő saját kísérettel!

2011. május 26.

Velkei Árpád
főszerkesztő

Írja, kérdezze, szerkessze, olvassa

a rendszerváltozásban csalódott, s a lakosság döntő többségét
kitevő hallgatag tömegek világhálós NÉPÚJSÁG-ját, a múlttól, a
jelenről és a jövőről szóló

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG-ot.
